

på det sociale område have vist evner, der må antages at gøre dem egnede til hvervet som konsulent.

Til § 155.

Der henvises til de indledende bemærkninger ad landsnævnets virksomhed.

Til stk. 1. Bestemmelsen afløser de gældende bestemmelser i § 155, stk. 1 og 2. Den hidtidige indberetningspligt for børneværnsudvalget med hensyn til beslutninger om børns og unges tvangsmæssige anbringelse uden for hjemmet (den fremtidige § 131) foreslås udvidet til også at omfatte udvalgets beslutninger om frivillig anbringelse uden for hjemmet (den fremtidige § 130, stk. 1) og anbringelse uden for hjemmet af forsørgelsesmæssige grunde (§ 130, stk. 2), i sidstnævnte tilfælde dog kun såfremt forsorgen har været mere end 3 måneder. Begrundelsen for denne udvidelse af indberetningspligten må søges i, at det erfaringsmæssigt har vist sig, at bidragsspørgsmålet ikke tages op til overvejelse i en række af de tilfælde, hvor indberetning efter de gældende regler ikke indsendes. Hertil kommer, at det må anses for påkrævet at få en vis kontrol med, at den foreslåede adgang til en frivillig anbringelse uden for hjemmet ikke fører til en omgåelse af forsorslovens regler om hjælp til forsørgelse. Da de nævnte indberetninger har dannet grundlag for revisionen af børneværnsudgifterne og landsnævnets virksomhed med hensyn til bidragspålæggelse, og da landsnævnets virksomhed med hensyn hertil foreslås lagt ud til amterne, jfr. bemærkningerne ad §§ 82 og 11, foreslås indberetningerne fremtidig indsendt til vedkommende amt, jfr. bemærkningerne nedenfor ad stk. 2. Ved denne formulering er Københavns kommune fritaget for at indsende indberetning. Da amtets kontrol ligeledes må anses for uforholdsmæssig over for andre større kommuner, foreslås det at give socialministeren mulighed for at fritage sådanne kommuner for at indsende indberetninger om iværksættelse af forsorg i henhold til de foreslåede bestemmelser i §§ 130 og 131 til amtet, jfr. bemærkningerne til § 11.

Den hidtidige bestemmelse i § 155, stk. 2, hvorefter der skal ske indberetning til landsnævnet, hvis der opstår ændringer i anbringelsen af børnene m. v., foreslås ophævet, bortset fra udvalgets beslutninger om børnenes endelige udgang af forsorgen, idet det administrative besvær ved indsendelsen ikke står i rimeligt forhold til værdien af sådanne indberetninger. Derimod foreslås indført en pligt for børneværnsudvalget til at indberette til amtet, når sagens akter oversendes til børneværnsudvalget i en anden kommune i medfør af § 86, stk. 3. For så vidt den anden kommune, til hvilken sagen over-

sendes, er beliggende i et andet amt, bør amtet give meddelelse hertil. For Københavns kommunes vedkommende samt for andre større kommuner, der måtte være fritaget for indberetningspligten med hensyn til iværksættelse eller ophør af forsorgen, bør meddelelse om sagens oversendelse til børneværnsudvalget i en kommune, der ikke er fritaget for indberetningspligt, sendes direkte til det amt, hvori den anden kommune er beliggende.

Til stk. 2. Bestemmelsen afløser den hidtidige bestemmelse i § 155, stk. 1, vedrørende landsnævnets pligter med hensyn til de indsendte indberetninger. Medens spørgsmålet, om de formelle betingelser for iværksættelse af en anbringelse uden for hjemmet er opfyldt, normalt uden vanskelighed vil kunne påses af amtet, har man ment det rigtigst at give amtet pligt til at indsende sagen til landsnævnet i mere tvivlsomme tilfælde, herunder også tilfælde, hvor det må anses for tvivlsomt, om der overhovedet er grundlag for en anbringelse uden for hjemmet.

Til stk. 3. Der henvises til de indledende bemærkninger ad landsnævnets virksomhed.

Til stk. 4. Bestemmelsen svarer til den hidtidige bestemmelse i § 155, stk. 5.

Til § 156.

Til stk. 1. Bestemmelsen svarer til den hidtidige bestemmelse i § 156, stk. 1. Den ændrede formulering tilsigter at pointere, at direktoratet bør have indseende med, at børnene anbringes på den i det enkelte tilfælde mest hensigtsmæssige måde, herunder at børn, anbragt i opdragelseshjem, i givet fald udskrives i pleje, jfr. bemærkningerne ad § 136, eller eventuelt hjemgives på prøve. Der stilles endvidere forslag om at knytte den fornødne særlige sagkyndige bistand til direktoratet.

Til stk. 2. Det foreslås, at direktørens pligt til at tilse eller lade tilse børneforsorgsinstitutionerne mindst 2 gange årlig begrænses til de anerkendte opdragelseshjem, idet det må anses for tilstrækkeligt, at der føres tilsyn med de forebyggende institutioner normalt 2 gange årligt. Med andre anbringelsessteder, herunder private plejehjem, føres der efter forslaget ligesom efter den gældende lov tilsyn, så ofte det findes nødvendigt.

Direktørens pligt til personligt én gang årligt at tilse visse nærmere angivne opdragelseshjem foreslås ophævet under hensyn til det stigende antal af disse hjem. Det forudsættes dog, at direktøren normalt vil tilse disse hjem én gang årligt.

Til § 157.

Til stk. 1. Der henvises til de indledende bemærkninger ad overinspektionens virksomhed.